

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, T. Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2012 în cauza penală în privința lui

Axentiev Igor Pavel , născut la 10.08.1964 în UZB Sîrdaria, Gulistan, domiciliat în mun. Chișinău, str-la 1Olga Vrabie, nr.11.

Axentieva Angela Mihail, născută la 09.08.1963, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str-la 1Olga Vrabie, nr.11.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 03.06.2011 – 10.04.2012 (prima instanță)
2. 13.09.2012 – 12.11.2012 (instanța de apel)
3. 03.05.2013 – 05.06.2013 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2012, s-a dispus încetarea procesului penal în cauza penală de învinuire a lui Axentiev Igor Pavel și Axentieva Angela Mihail în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin.(l) CP.

În baza art. 55 CP Axentiev I. și Axentieva A. au fost liberați de răspunderea penală prevăzută de art. 311 alin.(l) CP cu tragerea la răspundere contravențională în formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale în beneficiul statului (2000 lei), pentru fiecare.

Măsura preventivă în privința lui Axentiev I. și Axentieva A. pînă la intrarea sentinței în vigoare, a fost menținută - obligarea de a nu părăsi localitatea.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Axentiev I. la data de 26.05.2010, iar Axentieva A. la data de 18.10.2010, fiind preîntâmpinați de răspundere penală

conform art. 311 CP, pentru denunț fals, intenționat cu bună știință, urmărind scopul de a-1 învinui pe Sanduța Gh. de săvârșirea unei infracțiuni, au depus plîngere în CPs Rîșcani, mun. Chișinău, pe faptul că, Sanduța Gh. la data de 25.05.2010, aflându-se pe str-la 1 Olga Vrabie 40, mun. Chișinău, i-a amenințat pe ambii cu răfuiala fizică și vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, în legătură cu construcția garajului de către ultimul.

În cadrul urmăririi penale s-a stabilit, că denunțurile cet. Axentiev I. și Axentieva A. referitor la amenințarea din partea cet. Sanduța Gh. sunt false, deoarece asemenea amenințări nu au avut loc.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, solicitînd casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscuți vinovați Axentiev I. și Axentieva A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin. (1) CP, cu stabilirea pedepsei pentru fiecare, 2 ani închisoare, cu aplicarea art.90 CP – pedeapsa numită să fie suspendată condiționat pe un termen de 2 ani.

În motivarea apelului a indicat că, inițial inculpații împreună cu avocatul au cerut achitarea, deoarece ei nu au săvârșit infracțiunea incriminată, dar după reluarea cercetării judecătorești a apărut dubios aplicarea art. 55 CP și recunoașterea vinei, cu toate că vina a fost recunoscută doar parțial. Astfel, s-a stabilit că ultimii nu au îndeplinit condițiile prevederilor art. 55 CP, și anume faptul recunoașterii integrale a vinovăției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2012 a fost admis apelul procurorului, din alte motive, conform art. 409 CPP, casată sentința judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2012, și pronunță o nouă hotărâre, prin care s-a încetat procesul penal în privința lui Axentiev I. și Axentieva A., învinuiți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin. (1) CP, pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Întru adoptarea deciziei, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpaților Axentiev I. și Axentieva A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(1) CP este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor Sanduța Gh., Sanduța I., Untilov A., Lupu N., care au fost audiați sub jurământ în instanța de fond, și verificate în ședința instanței de apel, precum și prin materialele dosarului:

- ordonanța de începere a urmăririi penale nr.2011020078 din 14.01.2011 (f.d.1);
- plîngerea cet. Sanduța Gh. din 05.01.2011 (f.d.8);
- ordonanța și proces-verbal de ridicare a materialului înregistrat în R-1 a CPs.Rîșcani cu nr. 3262 din 28.10.2010 (f.d.11-12);
- ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d.13);
- cererea cet. Axentieva A. din 18.10.2010 (f.d.17);
- ordonanța și procesul-verbal de ridicare a materialului înregistrat în CPs.Rîșcani cu nr.A-895/10 (f.d.38,40).
- cererea cet. Axentiev I. din 26.05.2010 (f.d.46).

Instanța de apel a considerat că, deși vinovăția inculpaților a fost dovedită pe deplin, e necesar de a înceta procesul penal, potrivit art.60 alin.(1) CP – persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, T. Cojocaru, solicitând casarea integrală a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând faptul că, nu este de acord cu soluția instanței, deoarece s-a constatat că pe tot parcursul examinării cauzei inculpații au avut mai multe poziții de apărare, și prin urmare, acțiunea lor devine una continuă, care produce efect atâta timp cât durează faptul de nerecunoaștere de către ei a vinei incriminate, și respectiv, termenul de prescripție a acesteia nu poate fi stabilit cu certitudine.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recurs pct.6 alin.(1) art.427 CPP, care prevede că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, însă nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii înaintate și prin ce se confirmă aceste temeuri. Recurentul își expune dezacordul său cu soluția instanței de apel, motivând cu faptul că, infracțiunea imputată lui Axentiev I. și Axentieva A. este continuă.

Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art.29 CP, se consideră infracțiune continuă fapta care se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității infracționale și se consumă din momentul încetării activității infracționale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate. În cazul infracțiunii continue nu există pluralitate de infracțiuni.

Infracțiunea continuă se caracterizează sub raport obiectiv printr-o singură acțiune (inacțiune), printr-un singur rezultat, iar subiectiv – printr-o singură formă de vinovăție a aceluiași făptuitor. Specificul ei constă în faptul că acțiunea (inacțiunea) infracțională durează natural în timp până când infractorul o abandonează sau continuarea ei este împiedicată de anumite evenimente.

În speța dată, urmarea prejudiciabilă a infracțiunii prevăzute de art.311 CP constă din punerea în mișcare a organelor de justiție în scopul cercetării unei infracțiuni nesăvârșite sau săvârșite de o altă persoană. Denunțarea falsă este o infracțiune

prejudiciabilă ce se consumă în momentul în care denunțul fals a ajuns la organul de urmărire penală sau la procuror, indiferent de faptul dacă s-a pornit sau nu un proces penal.

Colegiul conchide că, instanța de apel în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) CPP, le-a dat acestora o apreciere potrivit art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, - stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel, corect ajungând la concluzia de încetare a procesului penal în privința lui Axentiev I. și Axentieva A., învinuiți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin. (1) CP, pe motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Instituția *prescripției răspunderii penale* constă în stingerea dreptului statului de a urmări și pedepsi penal, a obligațiunii infractorului de a suporta consecințele faptei sale, după trecerea unui anumit interval de timp prevăzut de lege de la data săvârșirii infracțiunii, indiferent dacă aceasta a fost sau nu descoperită.

Condițiile care se referă la aplicarea prescripției răspunderii penale sunt: expirarea termenelor indicate în lege; făptuitorul nu săvârșește o nouă infracțiune în termenele indicate în lege; persoana să nu se sustragă de la urmărirea penală.

În cazul infracțiunii continue data începerii curgerii termenului de prescripție se consideră momentul încetării activității infracționale, moment din care infracțiunea se consideră consumată.

Infracțiunea imputată lui Axentiev I. și Axentieva A., se califică ca infracțiune ușoară, și potrivit prevederilor art.16 alin.(2) CP, infracțiune ușoară se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

În conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) lit.a) CP, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Or, potrivit, art.60 alin.(2) CP, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Din materialele cauzei penale, Colegiul constată că, Axentiev I. a depus plîngere în CPs. Rîșcani, mun. Chișinău la data de 26.05.2010 (f.d.46), iar Axentieva A. la data de 18.10.2010, înregistrată la Procuratura sectorului Rîșcani, mun.Chișinău cu numărul de intrare 7370 (f.d.17), iar decizia Curții de Apel Chișinău a rămas definitivă la data pronunțării, și anume, 12 noiembrie 2012 (f.d.62).

În speța dată, sunt întrunite condițiile care se referă la aplicarea prescripției răspunderii penale.

Instanța de recurs reține că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată.

